

LUMINA SPERANȚEI

ZIAR CREȘTIN, NR. 2, 2023 (8)

ANOTIMPUL VARA – BUCURIE SAU DISTRACTIE?

La viteza cu care merge prin lume, omul modern nici n-a observat când i-a fost furată bucuria, aceasta fiind înlocuită cu artificialul ei, pe care cei mai mulți îl numesc distracție.

Din nefericire, majoritatea nici nu mai vede diferența dintre cele două.

Cei mai mulți au ajuns să se mulțumească doar cu firimiturile care cad de la masa distrac-

ției. Distracția este specifică oamenilor care caută împlinirea. Bucuria este atitudinea celor care au găsit adevărata împlinire.

Distracția este legată de obiceiuri și plăceri mărunte și trecătoare, de cele mai multe ori păcătoase. Bucuria este o stare sufletească pe care o are doar un om care și-a găsit liniștea și împlinirea în Dumnezeu cel viu.

Distracția este masca prin care omul se ascunde de singurătate și tristețe. Bucuria este cartea de vizită a omului cu inima curată și cu păcatele iertate.

Distracția trebuie alimentată mereu și mereu cu stimulente exterioare pe când bucuria izvorăște din interiorul ființei noastre, în rezultatul unei relații stabile și profunde cu Dumnezeu bucuriei. Este fericit cel care poate spune cu

bucurie și recunoștință lui Dumnezeu, ca și psalmistul: „Tu-mi dai mai multă bucurie în inima mea decât au ei...” (Psalmul 4. 7)

Dragă cititor, Dumnezeu să-ți binecuvânteze această vară cu multe bucurii cerești și să te ferească de distracția estivală a unei lumi regresive... Să căutăm pe Domnul!

Iosif Dmitriev

**Valoarea
sufletului uman**

pag. 2

**Revelația lui
Dumnezeu**

pag. 3

**Vara pe paginile
Bibliei**

pag. 3

**Căsnicia și viața
de familie**

pag. 4

VALOAREA SUFLETULUI UMAN

Din toate veacurile, în societate au existat anumite valori comune. De regulă, acestea țineau de bunăstarea materială sau de ratingul popularității. Firește, celor care reușeau să atingă un nivel într-un anumit domeniu, li se atribuia statutul de oameni deosebiți sau chiar fericiți. Totuși sunt mulți care au obținut o poziție înaltă în această lume, dar mai apoi au mărturisit sincer că succesul obținut nu le-a adus fericire.

Un fost pilot de curse auto, amintindu-și despre viața din trecut, a relatat că unicul său scop în viață era să devină campion. Pentru acest ideal, el a depus eforturi maxime, făcând mereu antrenamente și îmbunătățindu-și tehnica. Și iată că, în sfârșit, a venit acel moment mult așteptat! El a devenit într-adevăr campion! A urcat pe podium, i-a fost înmănată cupa și a fost ridicat cu ovații pe brațe. După aceste clipe de glorie, aflându-se deja acasă, el se gândea: „Și acesta să fie oare finalul? Pentru această secvență scurtă am depus atât de mult efort?” Mai târziu, după încheierea carierei sale, fostul pilot a devenit un bun creștin.

Cu regret, în prezent, mulți oameni se află în goana după fericire, crezând că o vor putea găsi în lucrurile materiale și pământești. Încă din timpurile străvechi, chiar înțeleptul Solomon a încercat să găsească un sens în bogăție. În căutarea fericirii pământești, el a încercat să realizeze lucruri mărețe: „Am făcut lucruri mari: mi-am zidit case, mi-am sădit vii, mi-am făcut grădini și livezi de pomi și am sădit în ele tot felul de pomi

roditori. Mi-am făcut iazuri ca să ud dumbrava unde cresc copacii. Am cumpărat robi și roabe și am avut

copii de casă; am avut cirezi de boi și turme de oi mai mult decât toți cei ce fuseseră înainte de mine în Ierusalim. Mi-am strâns argint și aur, și bogății ca de împărați și țări. Mi-am adus cântăreți și cântărețe și desfătarea fiilor oamenilor: o mulțime de femei. Am ajuns mare, mai mare decât toți cei ce erau înainte mea în Ierusalim. Mi-am păstrat chiar înțelepciunea. Tot ce mi-au poftit ochii le-am dat; nu mi-am oprit inima de la nicio veselie, ci am lăsat-o să se bucure de toată truda mea, și aceasta mi-a fost partea din toată osteneala mea” (Eclesiastul 2. 4-10). Însă, în toate acestea, el nu a găsit fericirea, și atunci a făcut o mărturisire disperată: „Apoi, când m-am uitat cu băgare de seamă la toate lucrurile pe care le făcusem cu mâinile mele și la truda cu care le făcusem, am văzut că în toate este numai deșertăciune și goană după vânt și că nu este nimic trainic sub soare” (Eclesiastul 2. 11).

În Biblie mai găsim o relatare uimitoare despre un om bogat, care într-un an, a obținut o recoltă deosebit de îmbelșugată. Acest om s-a străduit la maximum să-și asigure bunăstarea proprie. El a afirmat: „Și voi zice sufletului meu: «Suflete, ai multe bunătăți

strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea și veselește-te!»” (Luca 12. 19). El credea că fericirea adevărată constă în bogăția materială. Însă continuarea acestei întâmplări este șocantă. Acest om primește o apreciere, prin glasul lui Dumnezeu, care răsună din cer: „Dar Dumnezeu i-a zis: «Nebunule! Chiar în noaptea aceasta ți se va cere înapoi sufletul, și lucrurile pe care le-ai pregătit ale cui vor fi?»” (Luca 12. 20). Așadar, constatăm că bunăstarea acestui om nu numai că nu i-a adus niciun beneficiu, ci i-a pricinuit și o pagubă imensă.

Acest adevăr este confirmat de către Însuși Isus Hristos, care Se adresează ucenicilor Săi: „...Oricine va vrea să-și scape viața o va pierde, dar oricine își va pierde viața pentru Mine o va câștiga. Și ce ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul? Sau ce ar da un om în schimb pentru sufletul său?” (Matei 16. 25, 26)

Bineînțeles, pe lângă bunăstarea materială, fiecare om își prețuiește viața. La orice pericol, oricât de mic, care atentează asupra vieții, în fiecare din noi se declanșează mecanismul de autoapărare. Orice accident sau boală îl determină pe om să lupte pentru a supraviețui. Și măcar că viața omului are într-adevăr o valoare mare, totuși putem observa că, asemenea unei clepsidre, ea se sfârșește repede. Cu fiecare secundă, omul pierde ceva, și nu este în puterea lui să oprească timpul. Trupul nostru îmbătrânește și înaintează nemilos în

fața morții. Probabil cineva crede că odată cu moartea trupului omul pierde totul. Dar Sfânta Scriptură ne vorbește fără echivoc despre faptul că omul are totodată și un suflet nemuritor. Și acest suflet este de o așa valoare, încât dacă ar fi pus pe un taler al cântarului, iar pe celălalt ar fi toate bogățiile acestei lumi, putem afirma cu încredere că sufletul este cu mult mai de preț.

De aceea Biblia face o avertizare aspră fiecăruia dintre noi, ca să nu ne pierdem acest suflet. Deci, de omul însuși depinde dacă sufletul lui va fi salvat sau pierdut pe veci. Pentru a-ți pierde sufletul nu este nevoie de un efort deosebit. E suficient să „te lași purtat de val”, urmându-ți toate pornirile păcătoase ale inimii, găsindu-ți plăcere doar în necesitățile trecătoare pământești și ignorând toate avertizările lui Dumnezeu și chemarea Lui, care vrea să ne îndrepte privirea spre lucrurile veșnice, cerești.

Și invers, omul care nu este indiferent față de mântuirea sufletului său nu poate respinge chemarea lui Dumnezeu. Inima lui va fi asemeni unei uși descuiate, în care a bătut Isus Hristos, dorind să intre în viața acestui om. Această ușă a inimii neapărat se va deschide.

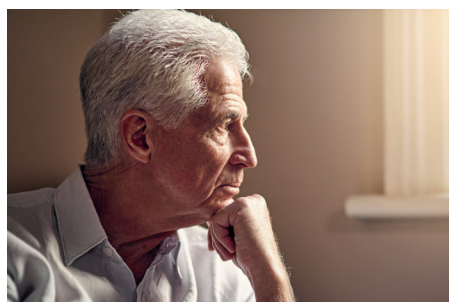
Isus Hristos a vorbit despre o condiție foarte importantă pentru salvarea sufletului nostru: „Adevărat vă spun că, dacă nu vă veți întoarce la Dumnezeu și nu vă veți face ca niște copilași, cu niciun chip nu veți intra în Împărăția cerurilor” (Matei 18. 3). Dacă omul își recunoaște cu sinceritate vina, și cu o credință de copil se adresează lui Dumnezeu printr-o rugăciune de căință, cerându-și iertare de la El, cu siguranță, va fi ascultat neapărat.

Ferice de acei oameni care nu și-au irosit viața în zadar; ei au apreciat acel viitor măreț pregătit de Isus Hristos și au făcut o alegere corectă.

Andrei Bascacov

Ce să fac ca să moștenesc viața veșnică? Luca 10. 21

Un om s-a apropiat odată de Domnul Isus și l-a pus o întrebare: „Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?” (Luca 10. 21)

O întrebare interesantă care, fără îndoială, preocupă până astăzi cea mai mare parte dintre oameni. Din discuția pe care a avut-o omul acesta cu Hristos, se creează impresia că este religios, căci știa că există un Dumnezeu și chiar cunoștea Sfintele Scripturi. Având dorința de a trăi veșnic după moarte, el pune Învățătorului această întrebare de mare importanță.

În Biblie scrie că acest gând al veșniciei l-a pus Însuși Dumnezeu în inima oamenilor. (Eclesiastul 3. 11)

Din vremuri străvechi, omenirea a fost în căutarea elixirului tinereții. Oamenii

din toate timpurile s-au preocupat să trăiască cât mai mult, în dorința de a ocoli, poate, cumva suferințele și îmbolnăvirile. Însă bolile, de obicei, oricum cauzează decesul. În pofida faptului că oamenii caută diferite remedii pentru a-și prelungi viața și se străduiesc să aibă o alimentație cât mai sănătoasă și un mod de viață cât mai activ, moartea neapărat survine...

Istoria Israelului amintește de un împărat pe nume Ezechia. El s-a îmbolnăvit grav și atunci a venit la el un proroc și i-a spus: „Așa vorbește Domnul: «Pune-ți în rânduială casa, căci vei muri și nu vei mai trăi»” (Isaia 38. 1). Devenise împărat la 25 de ani și la 39 trebuia să moară. Mai târziu, Ezechia va compune o cântare, unde va menționa despre îmbolnăvirea sa: „În cei mai buni ani ai vieții mele trebuie să mă duc la porțile locuinței morților!” În ziua când împăratul primește vestea prorocului că va muri, se întoarce cu fața la perete și face Domnului următoarea rugăciune: „Doamne, adu-Ți aminte, căci am umblat înaintea ta cu credințioșie și inimă curată și am făcut ce este bine înaintea Ta!” Și Ezechia a vărsat multe lacrimi.

Minunea a fost că Dumnezeu a luat aminte la rugăciunile lui, l-a vindecat și i-a mai adăugat 15 ani de viață!

Fiind deja vindecat, împăratul afirmă cu sinceritate și recunoștință lui Dumnezeu: „Doamne, prin îndurarea ta se bucură omul de viață, prin ea mai am și eu suflare, căci tu mă faci sănătos și îmi dai iarăși viață.” (Isaia 38. 16)

Om, despre care aminteam la început că s-a întâlnit cu Hristos, tânjea disperat în sufletul său pentru că nu avea speranța vieții eterne. El a dorit să cunoască cum poate după moarte moșteni această viață în Împărăția lui Dumnezeu. Și iată care a fost răspunsul Domnului. Isus, i-a pus două întrebări: „Ce este scris în lege? Cum citești în ea?” „Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu tot cugetul tău și pe aproapele tău ca pe tine însuși”, zise omul. „Bine ai răspuns”, i-a zis Isus: „Fă așa și vei avea viața veșnică.” (Luca 10. 26-28)

Prieteni, haideți să învățăm de aici un adevăr: ca să trăim în veșnicie cu Dum-

nezeu, trebuie să avem o relație corectă cu El și cu aproapele nostru, fiind astfel plăcuți Lui în viața efemeră pe care o avem pe acest pământ. Cuvântul Lui Dumnezeu, adică Biblia, ne va învăța acest lucru și ne va ajuta să găsim personal răspuns la întrebarea: „Ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?” Iată câteva texte biblice care ne prezintă vestea minunată că viața veșnică este oferită tuturor oamenilor:

Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică. (Ioan 3. 16)

Adevărat, adevărat vă spun că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață. (Ioan 5. 24)

În nimeni altul nu este mântuire, căci nu este sub cer un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți (salvați). (Fapt. Ap. 4. 12)

Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit tu și casa ta. (Fapt. Ap. 16. 31)

Iată soluția problemei, iată calea spre viața veșnică!

Petru Șvidchi

REVELATIA LUI DUMNEZEU

Este posibil să crezi într-un Dumnezeu pe care nu L-ai văzut niciodată? Este oare rațional acest lucru? Cineva afirmă că toate acestea sunt o autosugestie psihologică sau doar un rezultat al imaginației.

Putem oare avea certitudinea că Dumnezeu în care credem este o Persoană reală și o realitate autentică?

Biblia afirmă: „Fiindcă ce se poate cunoaște despre Dumnezeu le este descoperit în ei, căci le-a fost arătat de Dumnezeu. În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui se văd lămurit de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El” (Romani 1. 19, 20).

Acest text din Sfânta Scriptură ne relatează despre faptul că Dumnezeu Se descoperă în creația Sa. Dumnezeu le descopere lor, adică oamenilor:

- însușirile nevăzute ale Lui;
- puterea Lui veșnică;
- dumnezeirea Lui.

Toate acestea se văd explicit în lucrurile create de El. A te uita cu băgare de seamă implică o cercetare și o studiere minuțioasă. Însă chiar o privire superficială, de ansamblu asupra lumii create de Dumnezeu trezește în noi uimire și admirație.

În prima carte a Bibliei, Geneza, în primele două capitole este descris tot procesul și cronologia creației lumii. Și aici Dumnezeu Se descoperă pe Sine în trei ipostaze. Geneza 1. 1, 2 argumentează acest adevăr: Dumnezeu Tatăl, care a cre-

at lumea prin Isus Hristos și Duhul lui Dumnezeu, care se mișcă pe deasupra apelor. De asemenea, în Geneza 1. 26 citim că Dumnezeu a zis: „să facem om după chipul Nostru” — este indicat numărul plural, adică

confirmă trinitatea lui Dumnezeu. Dumnezeu nu a încetat să Se descopere pe Sine oamenilor. „După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul (Isus Hristos)” (Evrei 1. 1, 2). Nașterea lui Isus Hristos este cea mai puternică și reală descoperire a lui Dumnezeu despre persoană Sa. Dumnezeu S-a arătat în trup (1 Tim. 3. 16). Când ucenicii L-au rugat pe Isus: „arată-ne pe Tatăl”, El le-a răspuns: „cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl” (Ioan 14. 9).

Cea mai corectă și infailibilă cunoaștere a lui Dumnezeu care poate

să existe și este accesibilă pentru rațiunea noastră limitată o putem obține prin citirea și cercetarea Evangheliilor. Acolo putem face cunoștință cu persoana lui Isus Hristos, cu viața și mărturia Lui. În Evanghelie găsim re-

velația autentică la întrebarea: Cine este Dumnezeu?

Ioan, ucenicul lui Isus Hristos, a mărturisit mai târziu: „Deci ce am văzut și am auzit, aceea vă vestim și vouă, ca și voi să aveți părtășie cu noi. Și părtășia noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, Isus Hristos” (1 Ioan 1. 3).

Așadar, cum putem să-L cunoaștem personal pe Dumnezeu și să avem părtășie cu El?

Fiind încă pe pământ, în mijlocul ucenicilor Săi, înainte de patimile Sale, Isus Hristos le spunea că va pleca de la ei: „Acum Mă duc la Cel ce M-a trimis” (Ioan 16. 5). Ucenicii lui Hristos erau foarte îngrijorați și întristați de

această veste. Dar Isus le-a zis: „Vă este de folos să Mă duc, căci, dacă nu Mă duc eu, Mângâietorul nu va veni la voi, dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite” (Ioan 16. 7). „El (adică Duhul Sfânt) Mă va proslăvi pentru că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi” (Ioan 16. 14).

În a cincizecea zi după învierea Sa glorioasă, Isus S-a înălțat la cer, S-a așezat la dreapta tronului lui Dumnezeu și, primind de la Tatăl promisiunea, a trimis Duhul Sfânt asupra ucenicilor și asupra tuturor celor adunați în casă în ziua Cincizecimii (Fapt. Ap. 2. 4, 33). Astfel acum, Duhul Sfânt, asemeni unui „curier”, primește de la Isus Hristos tot ceea ce I-a dat Dumnezeu Tatăl (Ioan 16. 15) și ne oferă nouă, oamenilor, dragostea lui Dumnezeu, iertarea Lui, mântuirea, înfierea noastră și viața nouă în Hristos.

Și El, ca Duh, nefiind legat și limitat de trup, este omniprezent, adică Se află în orice loc, și ni-L descoperă nouă pe Dumnezeu prin Isus Hristos.

Într-adevăr, Isus Hristos în persoana Duhului Sfânt este omniprezent. „Nu vă voi lăsa orfani, spunea El, Mă voi întoarce la voi” (Ioan 14. 18).

„Căci acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor” (Matei 18. 20).

Crede în El și vei avea și tu parte de promisiunile Lui nespuse de mari și scumpe! (2 Petru 1. 4)

Vasile Rotari

VARA PE PAGINILE BIBLIEI

Ce spune Sfânta Scriptură despre vară și ce putem învăța de la ea?

„Tu ai statornicit toate hotarele pământului, Tu ai rânduit vara și iarna.” (Psalmul 74. 17)

Crede și recunoaște că Dumnezeu este Creatorul acestui anotimp frumos – vara!

„Cât va fi pământul, nu vor înceta semănatul și seceratul, frigul și căldura, vara și iarna, ziua și noaptea!” (Geneza 8. 22)

Bucură-te, Dumnezeu a promis că oamenii vor avea anotimpul vara cât va fi pământul!

„Du-te la furnică, leneșule; uită-te cu băgare de seamă la căile ei și înțelepțește-te! Ea n-are nici căpetenie, nici priveghetor, nici stăpân, totuși își pregătește hrana vara și

strânge deale mâncării în timpul secerișului.” (Proverbe 6. 6-8)

Minunată este școala verii! În ea putem învăța atâtea lecții chiar și de la cele mai mici vietăți.

„Cine strânge vara este un om chibzuit, cine doarme în timpul seceratului este un om care face rușine.” (Proverbe 10. 5)

Fii harnic și prevăzător și nu uita că o zi de vară poate hrăni un an.

„Cum nu se potrivește zăpada vara și ploaia în timpul secerișului, așa nu se potrivește slava pentru un nebun.” (Proverbe 26. 1)

După cum nimeni nu s-ar bucura și n-ar lăuda zăpada în timpul verii, tot așa nici Dumnezeu, nici oamenii nu vor lăuda pe omul neînțelept și nesocotit. Roagă-te pentru înțelepciune.

„Luați învățătură de la smochin prin pilda lui. Când mlădița lui se face fragedă și înfrunzește, știți că vara este aproape. Tot așa, când veți vedea aceste lucruri împlinindu-se, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la ușă.” (Marcu 13. 28, 29)

Astăzi toate semnele ne prevestesc că Isus Hristos vine în curând și că sfârșitul este aproape! Pocăiește-te și întorce-te la Dumnezeu!

„Secerișul a trecut, vara s-a isprăvit, și noi tot nu suntem mântuiți!” (Ieremia 8. 20)

Timpul trece repede, ca o vară, nu amâna, vino cât mai curând la Hristos pentru că **Pocăință și Mântuire** după moarte nu va mai fi!

Viorel Baltaga

Cum trece roua

Cum trece roua sorbită-n crin, cum zboară norii și alții vin, cum piere-un sunet pe-aripi de vânt, așa trec toate pe-acest pământ.

Cu cât în lume aduni comori, cu cât vrei slavă și strângi splendori, cu cât în viață ai tot ce-ai vrea, cu-atât plecarea e și mai grea.

Fiori și patimi și trai slăvit au toate-o cale și un sfârșit. Căci toți pleca-vom, lăsând ce-am strâns; dar unii-n pace, iar alții-n plâns.

Costache Ioanid

COPII, SĂ CUNOAȘTEM BIBLIA!

Găsește cuvintele din versetul biblic ascuns printre literele din careu. Cuvintele pot fi pe orizontală, verticală sau diagonală. Încercuiește/hașurează cuvintele.

T	R	F	R	I	C	A	B	S	Ț	A	U	Y	N	H	L	D
H	F	U	M	V	Ț	S	Q	L	I	C	U	M	D	N	T	R
R	T	G	J	F	O	D	D	Y	F	D	H	M	O	E	X	V
R	D	S	H	F	F	E	F	W	C	H	R	R	M	J	K	Y
M	H	G	D	Z	D	T	T	D	V	D	V	B	N	N	D	G
Î	N	Ț	E	L	E	P	C	I	U	N	I	I	U	T	R	F
H	N	E	P	D	K	U	S	G	M	H	S	S	L	S	F	I
V	S	U	I	S	J	H	L	J	U	U	L	U	E	Ț	I	Ș
T	Y	Ș	U	K	D	K	A	B	J	K	M	R	U	T	K	I
X	T	K	C	Y	M	E	V	V	F	E	T	S	E	I	D	M
J	D	E	M	O	H	T	E	Y	N	F	N	U	H	Â	B	E
S	M	R	B	Ț	A	E	I	Î	N	A	I	N	T	E	A	Y
R	E	N	G	R	V	L	Ș	U	X	W	S	E	F	E	C	T
Ț	R	X	F	Ă	Z	M	A	K	R	U	F	N	L	M	F	O
F	G	Ș	J	R	S	E	F	T	H	I	G	V	Ă	G	K	P
B	E	Â	F	L	F	C	S	H	F	H	Ț	M	L	F	J	M
I	D	S	S	V	D	S	O	A	I	N	E	R	E	M	S	G

**Frica de Domnul
este școala
înțelepciunii
și smerenia
merge
înaintea slavei.**

Proverbe 15. 33

Răspunsuri pentru viață Căsnicia și viața de familie

Unul din aspectele cele mai importante și practice ale vieții creștine e căsnicia și familia.

Citiți pe îndelete în Biblie despre ce spune Dumnezeu cu privire la relațiile din cadrul familiei, între soț și soție, între părinți și copii.

1. De unde a apărut ideea căsătoriei?

De la început Dumnezeu a stabilit legea căsniciei: un bărbat și o femeie în relație de fidelitate.

Isus a zis: „Oare n-ați citit că Ziditorul, de la început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască, și a zis: «De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa, și cei doi vor fi un singur trup. Așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup. Deci ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.»” (Matei 19. 4-6)

2. Care trebuie să fie relația între soț și soție?

Soția trebui să fie supusă față de soț, iar soțul să-și iubească soția cum a iubit Hristos Biserica.

„Nevestelor, fiți supuse bărbatilor voștri ca Domnului, căci bărbatul este capul nevestei, după cum și Hristos este capul

Bisericii, El, Mântuitorul trupului.

Și, după cum Biserica este supusă lui Hristos, tot așa și nevestele să fie supuse bărbatilor lor în toate lucrurile.

Bărbatilor, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea”. (Efeseni 5. 22-15)

3. Ce spune Biblia despre fidelitatea în căsătorie?

Dumnezeu va judeca aspru imoralitatea.

„Căsătoria să fie ținută în toată cinstea și patul să fie nespurcat, căci Dumnezeu va judeca pe curvari și pe preacurvari.” (Evrei 13. 4)

4. Ce spune Biblia despre divorț?

Oricine divorțează și se recăsătorește comite înaintea Lui Dumnezeu păcatul curviei.

„Eu însă vă spun că oricine își lasă nevasta, afară de pricină de curvie, și ia pe alta de nevastă preacurvește și cine ia de nevastă pe cea lăsată de bărbat preacurvește.” (Matei 19. 9)

5. Ce atitudine trebuie să ia părinții în relația cu copiii?

Părinții trebuie să-și crească copiii în ascultare de Dumnezeu cu dragoste și răbdare.

„Învăță pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze, și când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea.” (Proverbe 22. 6)

„Și voi, părinților, nu întârâtați la mânie pe copiii voștri, ci creșteți-i în mustrarea și învățătura Domnului.” (Efeseni 6. 4)

6. Cum trebuie să răspundă copiii la învățăturile părinților lor?

„Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, cum ți-a poruncit Domnul Dumnezeul tău...” (Deuteronom 5. 16)

„Copii, ascultați de părinții voștri în toate lucrurile, căci lucrul acesta place Domnului.” (Coloseni 3. 20)

7. Care este cea mai importantă hotărâre pe care trebuie s-o ia părinții credincioși?

Să slujească Domnului cu întreaga familie.

„Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului.” (Iosua 24. 15)

Răspunsuri pentru viață
(Va urma)

PSALMUL CELOR fericiți

Să știți că DOMNUL ȘI-A ALES UN OM PE CARE-L IUBEȘTE: DOMNUL AUDE CÂND STRIG CĂTRE EL.

GUTREMURAȚI-VĂ ȘI NU PĂCĂTUIȚI! SPUNEȚI LUCRUL ACESTA ÎN INIMILE VOASTRE CÂND STAȚI ÎN PAT, APOI TĂCEȚI! (Oprire)

ADUCEȚI JERTFE NEPRINĂNITE ȘI ÎNCREDEȚI-VĂ ÎN DOMNUL!

MULȚI ZIC: „GINE NE VA ARĂTA FERICIREA?” EU ÎNSĂ ZIC: „FĂ SĂ RĂSARĂ PESTE NOI LUMINA FEȚEI TALE, DOAMNE!”

TU-MI DAI MAI MULTĂ BUCURIE ÎN INIMA MEA, DECÂT AU EI CÂND LI SE ÎNMULȚEȘTE RODUL GRÂULUI ȘI AL VINULUI.

EU MĂ CULC ȘI ADORM ÎN PACE, CĂCI NUMAI TU, DOAMNE, ÎMI DAI LINIȘTE DEPLINĂ ÎN LOCUINȚA MEA.

PSALMUL 4. 6-8

Contacte:

email: contact@luminasperantei.md

tel. +373 690 11 690

Comunitate pe Viber →

str. Piața Gării 3,
MD-2000, Chișinău,
Căsuța poștală nr. 13
REPUBLICA MOLDOVA

Dacă doriți să primiți periodic
ziarul în format electronic sau
tipărit, scrieți-ne la una
din adresele indicate!

Se editează din donațiile
credincioșilor!
Distribuire gratuită!
www.luminasperantei.md